

I videregives oplysninger, der i forvejen er offentligt tilgængelige. Det gælder således oplysninger, der i medfør af lov, forskrifter, der er fastsat i henhold til lov, eller andet særligt retsgrundlag er gjort offentligt tilgængelige, f. eks. ved indrykning i Statstidende, eller i tilfælde, hvor offentliggørelsen af de pågældende oplysninger indgår som et nødvendigt eller sædvanligt led i den aktivitet, som oplysningerne vedrører, som f. eks. udgivelse af postgiro-, telexbøger og lignende,

For så vidt angår identifikationsoplysninger må det dog forudsættes, at videregivelsen ikke i sig selv indebærer, at der kan udledes andre oplysninger om de pågældende. Dette vil være tilfældet, hvor der videregives identifikationsoplysninger fra specielle typer registre, og det fremgår af selve videregivelsen, at oplysningerne hidrører fra det bestemte register. Videregivelse af navne fra det psykiatriske centralregister indebærer samtidig, at modtageren får kendskab til, at de pågældende har været indlagt på en eller flere psykiatriske afdelinger. En sådan videregivelse er ikke omfattet af stk. 1, selv om de pågældende navne i øvrigt måtte være offentligt tilgængelige på andet grundlag.

Endelig fastsættes i stk. 1, at *samtykke* anerkendes som videregivelsesgrundlag, når det afgives af den registrerede eller den, der handler på hans vegne. Det er herved forudsat, at samtykke fra en anden end den registrerede kun kan anerkendes, hvis den registrerede er ude af stand til selv at tage stilling til spørgsmålet, f. eks. på grund af sygdom eller ung alder. For så vidt angår unge under 18 år bemærkes, at det ikke med formuleringen har været hensigten i alle tilfælde at kræve samtykke fra forældremyndighedens indehaver i stedet for fra den registrerede. Det vil i øvrigt også bero på de konkrete omstændigheder, hvem der kan anses for berettiget til at afgive samtykke for en anden. I en sygdomssituation vil det efter omstændighederne kunne være forældre, børn, ægtefælle, faste samlevende, søskende m. v., det vil sige personer, der typisk står den registrerede (patienten) nær og faktisk disponerer på hans vegne.

For at samtykke skal kunne accepteres som videregivelsesgrundlag, må nærmere angivne betingelser være opfyldt, jfr. *stk. 2*. Dette skyldes hensynet til den registrerede, der ofte vil befinde sig i en sådan situation, hvor han vanskeligt kan overskue konsekvenserne. Efter *stk. 2* kræves for det første, at samtykke skal meddeles skriftligt. Et stiltiende samtykke anerkendes således ikke på dette område.

Endvidere skal samtykkeerklæringen angive, hvilke typer oplysninger der må videregives, og til hvem dette må ske, samt hvorledes oplysningerne

må anvendes af den angivne modtager. Disse krav skal sikre, at den registrerede får bedre mulighed for at overskue konsekvenserne af et samtykke, og reglerne medvirker endvidere til at forhindre en mere generel dataoverførsel fra registre til den private sektor via samtykke. Hertil knytter sig endvidere bestemmelsen i *stk. 3*, hvorefter samtykke bortfalder senest efter 1 års forløb.

Justitsministeriet har ikke fundet det påkrævet at medtage den af registerudvalget foreslåede bestemmelse i § 16, *stk. 3, 2. pkt.*, i betænkningssudkastet om, at der skal kunne fastsættes regler om, at samtykke i særlige tilfælde bevarer sin gyldighed ud over 1-årsperioden. Reglen er, jfr. afsnit 7.6.1 (side 182 f.) i betænkningen, begrundet i forholdene inden for bl. a. livsforsikringsbranchen i relation til undersøgelser af helbredsoplysninger, når forsikringsbegivenheden er indtrådt.

Efter justitsministeriets opfattelse er der næppe afgørende behov for en sådan bestemmelse, idet den afdødes nærtstående pårørende her i almindelighed vil kunne meddele samtykke på den afdødes vegne. I øvrigt må forholdet bedømmes med udgangspunkt i bestemmelsen i lovforslagets § 18.

Til § 16.

Efter *1. pkt.* kan oplysninger om bestemte personer videregives til private virksomheder m. v., der i henhold til lov eller aftale medvirker ved løsning af vedkommende myndigheds opgaver. Efter § 15 er det som nævnt ovenfor udgangspunktet, at oplysningerne ikke må videregives til private. Heraf følger på den anden side også, at der er behov for at fastsætte regler, der sikrer, at et etableret samvirke mellem private virksomheder og offentlige myndigheder ikke udelukkes for fremtiden. Bestemmelsen giver adgang til at videregive oplysninger til private virksomheder, der i henhold til lov eller aftale medvirker ved løsning af vedkommende myndigheds opgave. F. eks. kan arbejdsgivere, der som indehøldelsespligtige efter kildeskatteloven medvirker ved opkrævning af kildeskat, få oplysninger fra skattedirektoratet.

Overladelser af det offentliges edb-opgaver til behandling i et servicebureau, f. eks. Datacentralen eller Kommunedata, er ikke videregivelse i lovens forstand. I hvilket omfang, en sådan overladelse må ske, fastsættes i de forskrifter, der skal gælde for registeret. Et edb-servicebureau, der får overladt oplysninger til behandling, vil være omfattet af § 18 i forslaget til lov om private registre m. v., der er fremsat samtidig hermed. Efter denne bestemmelse